

متن پرسش

سلام استاد عزیز: ایام سوگواری حضرت اباعبدالله (ع) را به شما تسلیت عرض می‌کنم. استاد امسال روز عید غدیر برای عرض ارادت و دیدار درب منزل آمدیم که متاسفانه با درب بسته مواجه شدیم و دکتر قدوسی گفتند امسال برنامه دیدار نداشتید خلاصه سلب توفیق شدیم. استاد دو تا سوال داشتم ببخشید خیلی عمیق نیست و وقت گرانبهایتان را می‌گیرم. چند وقت پیش ها با جمعی خانوادگی رفته بودیم نزدیکهای باغبادران و کنار زاینده رود سکویی گرفته بودیم و نشسته بودیم که دو تا دختر آمدند سمت سکوی ما و شروع کردند به عکس گرفتن. هر دو بد حجاب بودند اما یکی از آنها کلا روسری اش را انداخته بود و با موی کاملاً باز با خیال راحت داشت عکس می‌گرفت. من مدام خودم را به تغافل زدم ببینم از اینجا می‌رود یا خودش را جمع و جور می‌کنه یا نه، دیدم عین خیالش نیست. دیگر تاب نیاوردم و رفتم طرفش و فقط گفتم «خانم اینجا مکان عمومیه یک چیز سرتان کنید، اینجا خانه خودتان نیست ها» البته با تحکم گفتم. آن هم خودش را جمع کرد (البته با کمی تاخیر) و بعد دو تا متلک هم گفت و رفت. بعد دوستم که اتفاقاً درجه دار سپاه هم بود گفت این کارت باعث میشه بدتر کنند و اثر ندارد و نیاز نبود بروی تذکر بدی. خواستم نظر شما را بدانم. چون واقعا احساس می‌کنم اگر چیزی نگوییم چند صباح دیگر، جایی برای تفریح مذهبی ها باقی نمی‌ماند و همه فضا دست آنها می‌افتد و ما بدهکارشان می‌شویم. سوال دوم اینکه توی دهه محرم دو شب بعد از مراسم، حدودهای ساعت دوازده شب که داشتیم می‌رفتم خانه با منظره دختر خانمهای تنهایی کنار خیابان مواجهه شدم که منتظرند یکی سوارشان کند! این جور مواقع باید چکار کرد؟ (موردهایش هم جوری نبود که بشود حمل بر صحت کرد. خیلی تابلو بود از سر و وضع و حرکات و رفتارهایشان.) باید از کنارش گذشت؟ زنگ زد به پلیس؟ باز هم حمل بر صحت کنیم؟ به آن دختر تذکر بدهیم؟ با آن پسر یا مرد برخورد کنیم؟ وظیفه شرعی ما چیه؟ ممنونم از پاسخگویی تان.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر بنده در مورد صحنه اول، کار خوبی کردید که به او تذکر دادید. ولی شاید نیاز به تندی نبود، از سر دلسوزی باید این امور انجام شود. اما در مورد دوم اگر بتوانیم از پلیس کمک بگیریم تا محیط برای این افراد امن نباشد، کار خوبی است و پلیس هم باید وظیفه‌ی خود بداند که محیط را برای چنین اعمالی سخت نماید. موفق باشید